

ALMA

Historik- Tack Alma!

sid 14-21

Sophie Stenbeck
gillar Blomsterfonden
sid 6-7

Årsbarnen från
1921 uppvaktades på
feststämman
sid 12-13

Stort jubileumsnummer Blomsterfonden 90 år

Är du väl förberedd om olyckan är framme?

Har du rätt sårvårdsprodukter i badrumsskåpet går livet vidare igen. En förutsedd olycka gör alltid lite mindre ont.

Steri-Strip är en sårförslutningstejp som täcker alla dina behov när småsår uppstår och **Tegaderm+Pad** är ett komfortabelt och duschbart förband, för sårskador och operationssår, som skyddar mot smuts och bakterier.

FINNS PÅ DITT APOTEK

Ett kulturarv att vara rädd om

I år summerar vi 90 år som ideell förening i de äldres tjänst.

Mycket har hänt under åren, både inom vår förening och ute i världen. Därför är det extra viktigt att vi bevarar vår historia för framtiden. Vår tillkomst och vår verksamhet genom åren har gett upphov till ett kulturarv som kommer att glädja många även i kommande generationer.

Vi har därför under våren tagit hjälp av Centrum för Näringslivshistoria med att ta hand om Blomsterfondens arkiv i form av handlingar, brev och fotografier.

I slutet av maj påbörjade vi Blomsterfondens jubileumsfirande med vår årliga föreningsstämma. Glädjande nog deltog 269 st medlemmar på föreningsstämman, där Mark Levengood underhöll och Blomsterfondens årsbarn uppvaktades. Tillsammans mumsade vi på goda 90-årstårter samt skålade i läskande cider.

På stämman presenterades framtida planer på nya bostäder i enlighet med vårt trygghetskoncept. Vi kommer nu arbeta vidare enligt detta. Totalt handlar det i första hand om ca 250 nya bostäder i anslutning till våra nuvarande fastigheter som planeras inom den kommande tioårsperioden.

Det var kul och inspirerande att träffa så många glada medlemmar, hyresgäster och medarbetare under våra fem jubileumsdagar i maj och juni. En bekräftelse på att vi är en förening med starkt engagemang i alla åldrar. Tillsammans kan vi skapa en ännu starkare förening enligt framtidens behov och önskan om trygghet och meningsfullhet för äldre i vårt samhälle.

Avslutningsvis vill jag passa på att tacka alla som var med och firade Blomsterfondens 90-årsdag med oss!
Ett stort tack till er alla.

Ulf Thörnevik
VD Blomsterfonden

Blomsterfonden

www.blomsterfonden.se

Blomsterfonden är en ideell förening, grundad av Alma Hedin, som arbetar för hem och vård åt äldre i Storstockholm. Vi erbjuder seniorboende, med en omfattande social verksamhet som stöd. Vi är även aktiva som vårdgivare inom äldreomsorgen. I dag finns det över 25 000 medlemmar i Blomsterfonden.

Styrelseordförande

Lennart Francke

VD

Ulf Thörnevik

Plusgiro och bankgiro

Plusgiro 90 25 30-5, bankgiro
902- 5305. Blomsterfonden samlar in gåvor till
hem och vård åt äldre.

Har du frågor om Blomsterfonden?

Ring 08- 555 94 500, eller skicka e-post till
info@blomsterfonden.se.

Redaktion – Alma

Alma är Föreningen Blomsterfondens
medlemstidning. Alma ges ut 4 gånger per år och
skickas gratis till alla medlemmar. Redaktionen tar
gärna emot material men förbehåller sig rätten

att redigera i insänt material samt att publicera
materialet elektroniskt.

Ansvarig utgivare och chefredaktör

Christel Jansson

Redaktion: Christel Jansson, Lovisa Sandberg
Kapten Miki Kommunikation AB, produktion
och form.

Adress: Box 114, 182 05 Djursholm

Telefon: 08-555 94 500 (växel)

Fax: 08-555 94 556

E-post: Alma@blomsterfonden.se
(om medlemstidningen)

Hemsida: www.blomsterfonden.se

Tryckeri: Litografia-AlfaPrint AB

Annons: Kapten Miki Kommunikation AB,
08-515 103 13

CHRISTEL KRÖNIKA

Innehåll

Sophie Stenbeck gillar Blomsterfonden

sidan 6–7

Kulturblommen

sidan 9

Mobil tandvård nära patienten

sidan 10–11

Rapport från Jubileumsstämman

sidan 12–13

Historik – Tack Alma för Blomsterfonden

sidan 14–21

Jubileumsintervju med Margit Wallerström

sidan 22–23

Berwaldhallen, samarbetet fortsätter

sidan 25

Kryss och Sudoku

sidan 26–27

JAG VILL INLEDA med ett stort tack för alla inskickade bidrag på ämnet ett värdigt äldre liv. Jag har i detta nummer valt att publicera några av alla fina texter på detta uppslag.

SOCIALT ENTREPRENÖRSKAP är något jag tänker speciellt på när jag läser om vår grundare Alma Hedin och hur hon startade Blomsterfonden för snart ett sekel sedan. Nu står vi här och har just firat föreningens 90-årsdag.

Socialt entreprenörskap och socialt ansvarstagande är lika aktuellt 2011. Dagens unga söker mening i tillvaron och vill gärna engagera sig i sociala samhällsfrågor, företagen utvecklar socialt ansvarstagande och söker ideella organisationer att samarbeta med för att addera mervärden till sin egen verksamhet.

Jag läste nyligen om Sara Damber, social entreprenör och grundare av stiftelsen Friends för 13 år sedan. Nu verksamhetschef på Hugo Stenbecks Stiftelse och ansvarig för Playing for Change. Det finns så många idag, liknande Sara, som vill engagera sig och verka för ett bättre och ständigt utvecklande samhälle. Säkerligen sitter många av våra medlemmar och läsare på goda idéer som inte förverkligats ännu.

I DET HÄR NUMRET kan du läsa om Blomsterfondens 90 år som ideell organisation; titta lite extra i jubileumsbilagan på sidorna 14 till 21 och läs dessutom om vårt jubileumsfirade i dagarna fem, med början på jubileumsstämman där Mark Levengood lockade till många glada skratt, se sidorna 12–13.

Sophie Stenbeck skänker några tankvärda ord till Blomsterfonden och oss alla på sidorna 6–7, som; ta dig tid till skratt och var lite busig och tänk på att empati behövs för den som vill förändra världen.

Christel Jansson

Christel Jansson, **Chefredaktör Alma**
christel.jansson@blomsterfonden.se

PS. Skriv till Alma och berätta vad som engagerar dig och vad som är socialt entreprenörskap för dig. Alla publicerade bidrag belönas med en blomstercheck.

Tyck till – skriv till Alma!

Ett värdigt liv, vad är ett värdigt liv?

Min älskade sambo och jag har byggt upp ett rikt liv tillsammans under många årtionden, vi har inte satt vår relation på pränt, det har fungerat bra ändå.

Jag har totalrenoverat hennes hus och byggt till och vår vackra trädgård med över 100 olika rosor är snart ett minne blott.

Men så blev min älskling sjuk...svårt sjuk, hon bestämde vad vi skulle ha till middag, vi promenerade till kvarterets konsumbutik varje dag och köpte ingredienserna.

Men efter en tid blev hennes sjukdomsbild gravare och hon kom till lasarettet, där jag var hos henne 8 timmar varje dag, hennes ögon tindrade som på

ett barn, för hon kunde inte prata med alla slangar i mun och näsa och alla kanyler, när jag kom in i sjuksalen.

Nu är min älskade borta.. helt plötsligt äger jag ingenting... hennes arvingar tar över allt... flytta gubbjävel, vi ska sälja "vårt hus"...

...vart skall en 80 år gammal gubbe flytta... tänk på detta, ni som läser det här, ordna allt medan ni är tillsammans, så sitter ni säkert när något sker utan förvarning.

ps. ge blomstercheckarna till någon politiker som kan ändra i giftermålsbalken.d.s.

Ett litet tips som skänker ro i sinnet?

Att medtaga en påse mjukt bröd på sin promenad eller cykeltur bl. a. till Djurgården för att mata sjöfåglarna, särskilt svanarna, är mycket ingivande, intressant och därmed avstressande.

Med vänlig hälsning: Margit Bymer

Tyck till – skriv till Alma!

Här kan du ställa en fråga du gått och funderat över, eller skriva ner dina tankar om saker som känns viktiga för dig i Blomsterfonden. Skicka dina skrivelser per e-post till alma@blomsterfonden.se eller med vanligt brev till Föreningen Blomsterfonden, "Skriv till Alma", Box 114, 182 05 Djursholm. Vi kan inte garantera att just ditt inslag kommer med i tidningen och vi förbehåller oss rätten att förkorta frågor och insändare av utrymmesskäl.

Snickarboa på Svalnäs

När Ulla och jag flyttade hit från Stocksund för cirka tjugo år sedan var ett av våra bekymmer hur jag skulle bli av med min snickarverkstad som jag släpat ihop under våra många äktenskapliga år. Vi har alltid "varit med båt", som man säger, och det kräver sin ansträngning ifall man nu är nödsakad att själv klara av allt som därtill är förknippat, mest träarbeten. Bandsågen, pelarborrmaskinen, svarven, snickerimaskinen och mycket annat såldes.

Döm om min förvåning när jag mötte Nisse Zetterman, han hade snickarbod här! Nisse var 90 år styvt och inte bara restaurerare av gamla klockor - framför allt var han en utsökt begåvad konstnär. Åtskilliga av hans alster finner ni ifall ni stannar till och betraktar vad som hänger på väggarna här och var på Svalnäs. Jag blev inviterad att ta del av hans lilla lokal som sannolikt från början varit del av en tvättstuga. Det var ju förargligt för mig att behöva köpa in en ny omgång maskiner, men vad gör man? Snickeriet är en av hyresgästernas många ovärderliga tillgångar till stor nytta och glädje.

Tyvärr levde inte Nisse Z i evighet, men de år vi hade tillsammans i boa var studentikosa och

livliga. Nisse var ingen tråkmåns, en gentleman, charmör, högt värderad hos det motsatta könet. "Man blir bjuden på kaffe, du, och kanske får man gå arm i arm med dem...!" Med tiden kompletterade jag de enkla maskiner jag saknade för att därmed kunna underhålla och sköta mina och Ullas flytetyg för framtiden.

Efter Nisse har inte mycket förändrats annat än att andra gubbar funnit glädjen och behovet av möjligheten att kunna hyfsa till något därhemma. Arnold Rolstad är en av de närmaste kumpanerna som även har eget skåp med verktyg. Annars är det mest mina verktyg som klättrar på väggarna, ligger i lådor eller hänger i taket. Snickeriet är tillgängligt för alla. Det virke som förvaras där tillhör inte Blomsterfonden, vilket många trott. Förvarar någon eget virke där bör det vara märkt. De flesta verktygen tillhör mig men lånas gärna ut när så behövs, bara de hittar tillbaka igen.

Nu till något mindre lättsamt: maskinsnickeri är farligt! Livliga snickare har ett eller annat finger förkortat eller annat blodigt minne. Hur försiktig och erfaren man än är, kan man - som jag - slipa av en fingerspets på bandslipen, det gjorde jag i förra veckan, tar en bråkdel sekund. Stoppar

man ner ett finger i en kutterhyvel - har jag också gjort - får man räkna med att mer än nageln går åt. Därmed sagt att man måste vara medveten om vad man håller på med. Är man tveksam bör man avstå. Sedan är det även så, att blomsterfonden förvisso inte har något ansvar ifall någon skadar sig. Besökare måste förstå riskerna med skarpa och farliga verktyg.

Påpekas bör för ordningens skull att gubbarna i snickeriet inte påtar sig att laga trasiga ting åt hyresgästerna, särskilt inte antikviteter. Vi har själva mer jobb än vi hinner med. Ifall någon vill låna ett verktyg brukar detta ordna sig. Glad blir man självfallet om verktyget återfinns där det togs, på samma krok eller i samma låda. Lite spill får man räkna med men att finna att ett verktyg "gått långt bort" ifrån sitt hem eller placerats på fel plats åsamkar ofta långvariga bekymmer innan verktyget "hittar hem igen".

Vänligen

Carl Frostell i 14 C, 755 01 42.

Att fylla år!

Den tiden är tyvärr förbi när det var kul att fylla år när man ojar sig och säger "tvi" när åren kommer och går

Nu har jag kommit på ett knep att kommande år kunna stoppa bakåt vi hoppar i nästa svep precis som en vanlig loppa

Då uppstår i själen ljuv musik på grund av fartens tjusning vi blir oss aldrig mera lik hoppar bakåt med förtjusning

För varje hopp vi ville att det blev så att ungdomen skulle komma tillbaka det pirrade friskt i mage och skrev men i lederna börja det knaka

Vad lär vi oss av "sens moral" jo, att vi ska bära vår ålder med heder så min "idé" var ganska skral jag hoppas till slut vi oss reder

Men om man förutseende varit och gynnat Blomsterfonden, då kan man kanske där få bo, tills pulsen slår för sista rondan att få åldras med behag de sista ljuva åren och sen ett litet inslag bli - i den eviga våren!

Så önskar jag mig livets slut, Rita Brown

Kontakten

Mer äventyrlig än pysslig. Hellre utomhus än inne. Hellre skog och hav än storstad. Hellre rörlig än stilla. Hellre motionera själv än se sport på TV. Hellre hav och fjäll än storstadsgator och shoppingcentra.

Du är en drogfri, vältränad man utan övervikt, max 70 år.

Vi kan bli ett par.

"Signe"

Vill du träffa någon för sällskap, dela din vardag eller bara någon att prata med? Sätt in en annons under kontakten. För att skicka en annons skriver du till Blomsterfonden, Alma, Box 114, 182 05 Djursholm eller skickar e-post till alma@blomsterfonden.se. Om du vill svara på en kontaktannons, märker du brevet med avsändarnamnet, ex. "Totte" i Alma, Blomsterfonden, box 114, 182 05 Djursholm. Vi vidarebefordrar då brevet till den det berör (vi öppnar inga brev).

Ännu ett litet tips som skänker ro i sinnet?

Jag tycker att det bästa sättet att stressa ner i vardagen är att varje dag eller några gånger i veckan göra en avslappningsövning, ca 10–15 minuter.

Jag brukar lägga mig ner på golvet med filtar och kuddar, sluta ögonen och ta djupa andetag sedan väljer jag ut en platsfantasi eller verklighet, och visualiserar att jag är där. det kan vara en strand långt bort, en plats i skärgården, en skog, en trädgård eller min balkong så som jag vill att den ska se ut i sommar. För att göra upplevelsen så verklig som möjligt är det skönt att sätta på någon skön lugn musik i bakgrunden eller en skiva med naturljud, t ex. fågelsång eller havsbrus. Går man in i upplevelsen och verkligen lever sig in i att man är där är det riktigt avkopplande.

Ett bra sätt att koppla av, njuta och samla ny kraft och energi när det kanske är långt kvar till semestern.

Sara Wikström

Sophie Stenbeck:

Leken – rätt väg mot framtiden

Ung, snygg och rik.

Dessutom målmedvetet generös. Och med ett stort hjärta.

Genom stiftelser och fonder satsar Sophie Stenbeck på unga, drivkraftiga människor som vill förändra världen.

– Mer än någonsin behöver vi unga, kloka och modiga tänkare som arbetar för hållbara lösningar på vår tids problem.

När tidningen Alma hör av sig till den avlidne finansmannen Jan Stenbecks yngsta dotter är hon entusiastisk:

– Jag tycker att Blomsterfonden verkar vara en fantastisk organisation och är tacksam för intresset för mina idéer och mitt liv, skriver Sophie Stenbeck från New York i en intervju via e-post.

Till skillnad från storasyster Cristina Stenbeck – styrelseordförande för investmentbolaget Kinnevik – ger Sophie Stenbeck intryck av att satsa mer på lust än plikt och har hittat en

egen roll i den internationella affärsvärlden.

Efter pappa Jans bortgång 2002 har mångmiljonären och svensk-amerikanskan Sophie Stenbeck inriktat sig på välgörenhetsarbete, med stor framgång. Bland annat är hon styrelsemedlem i Drottning Silvias Childhood Foundation. Sophie Stenbeck är också ordförande för Hugo Stenbecks stiftelse, grundad 1962 av hennes farfar, och har ändrat inriktning mot så kallat socialt entreprenörskap.

Det betyder helt enkelt att stiftelsen främjar påhittiga företagare som vill skapa möjligheter för andra människor, med hjälp av nya idéer och innovativa lösningar. Stiftelsen satsar också på projekt som stärker barns och ungas rätt till lek: ”Vi anser att barn som får leka är framtidens entreprenörer och ledare.” Bland Sophie Stenbecks satsningar ingår även organisationen Playing for Change,

som arbetar i Sverige och Ghana, med bolagen i Kinnevikgruppen i ryggen: ”Målsättningen är högt satt – att genom entreprenörskap och affärstänkande bidra till ett bättre samhälle.” Playing for Change stödjer en mängd pedagogiska verksamheter, från roligare mattehjälp till löpträning.

Hur ser en vanlig dag på jobbet ut för dig?

– I mitt liv finns det inga vanliga dagar och det gillar jag. När jag är i New York börjar jag med att svara på mejl från Sverige. När jag är i Sverige avslutar jag dagen med mejl från New York. På så sätt håller jag ett öga på Playing for Change och mitt nya projekt The SEA Fund, som bidrar med startkapital till sociala entreprenörer som vill lösa samhällsproblem. Bland det som Sophie Stenbeck gillar att göra är att personligen träffa dem som söker pengar från hennes stiftelser och organisationer.

– Jag får träffa många smarta, drivna och förändringsbenägna människor och väljer gärna ett kul fik i närheten av min bostad i West Village på Manhattan. Jag gillar när det är informellt så att människor känner sig bekväma. Sophie Stenbeck berättar att hon känner sig mycket lyckligt lottad som får arbeta med det hon tycker bäst om. Men ibland kan hon bli väl entusiastisk:

– Därför är det viktigt att jag har tillgång till medarbetare som är fokuserade, eftersom jag har en tendens att få en massa idéer som behöver kokas ned till något hanterligt. Jag skickar gärna en massa mejl om saker som verkar intressanta: olika miljöfrågor, om hästar eller stöd till räddningshundar eller något annat. Mot slutet av arbetsdagen diskuterar vi därför ofta vad vi verkligen ska satsa på och vilka socialt medvetna företag som vi har hört talas om.

Blomsterfonden är öppet för alla, medlemsantalet ökar kraftigt och många av dem som bor i fondens lägenheter har barnbarn.

Vad kan mor- och farföräldrar göra för att skapa en bättre värld för sina barnbarn?

– Jag saknar verkligen mina egna mor- och farföräldrar och blir glad bara av att tänka på att äldre uppmuntrar en ny generation. Jag tror att det är viktigt att dela med sig av sina tankar och att tänka stort. Att drömma storslagna drömmar! Var inte heller rädd för att misslyckas utan följ ditt hjärta. Se på alla människor som medlemmar i din familj.

– Vi måste också påminna barn om att leka och att ha roligt, eftersom leken är grunden för empati och empati behövs hos den som vill förändra. Så var noga med att ta dig tid för att vara lite knasig och skratta.

Vilken är din politiska drömreform?

– Det finns en mängd saker; korruption, långvariga konflikter, befolknings- och klimatfrågor som kan verka omöjliga att övervinna. Men om vi bara rycker på axlarna och slår ifrån oss, då uppnår vi ingenting. Vårens revolutioner i Mellanöstern visar att kombinationen ny teknik och människor som inte ger upp kan skapa

riktiga förändringar. Mot alla odds.

Hur ser vi till att få en värld av unga och gamla, som ser på framtiden med tillförsikt?

– Allt börjar med utbildning. Leken och skapandet måste vara en del av lärandet. Men jag tror också att det aldrig är för sent att bli en förändrare. Jag har träffat entreprenörer i alla åldrar och vänder mig ofta till äldre mentorer, eftersom de bär med sig visdom och har perspektiv som är ovärderliga. Äldre människor är förebilder för yngre, så de spelar en väldigt viktig roll för forlandet av framtidens samhälle.

Namn:

Sophie Stenbeck.

Ålder:

31 år.

Familj:

Familj: Syskonen Cristina, Hugo, Max och en halvbror i Stockholm.

Bor:

West Village på Manhattan, New York.

Intressen:

Älskar hästar och springer gärna ett maratonlopp.

Hur söker man lägenhet i Blomsterfonden?

När en lägenhet blir ledig för uthyrning skickas erbjudande till de medlemmar som har längst kötid. Av de som efter visning tackar ja får den som har längst kötid erbjudandet att skriva kontrakt.

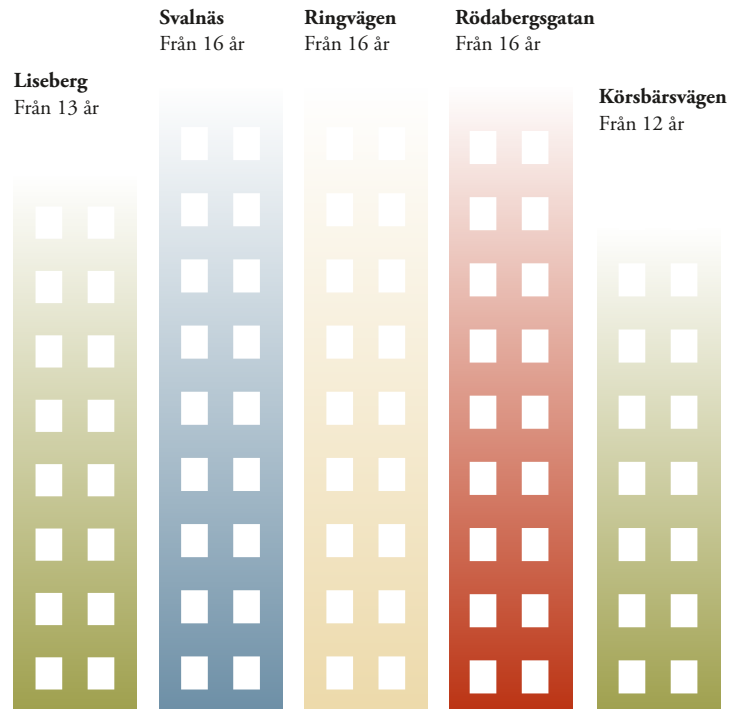
Kötider

Kötiderna för lediga lägenheter påverkas av läge, hyra, storlek och standard.

Observera att kön till Blomsterfondens seniorboende är lång - ibland så lång som 20 år. Därför är det bra att ställa sig i kö redan vid 40-50 års ålder.

Kötider i framtiden

Möjligheten att i framtiden erhålla en lägenhet inom Blomsterfonden påverkas av flera faktorer, bl a tillgången på ledig mark att bygga på, mark- och byggpriser, bostadsbristen i Stor-Stockholm m m. Som situationen ser ut idag kan Blomsterfonden inte garantera att samtliga medlemmar erbjuds en lägenhet i framtiden.

Ett stort varmt tack för bidrag till ett nytt demensboendekoncept på Liseberg

Ett stort varmt tack vill vi ge till Ruth och Richard Julins stiftelse som beviljat Blomsterfonden ett bidrag på 1,6 miljoner kronor till att utveckla ett nytt demensboendekoncept på Lisebergs äldreboende. Med stiftelsens hjälp kan vi köpa in nya möbler till våra demensavdelningar som är väl anpassade till att bemöta demenssjuka äldres behov utifrån befintlig demensforskning.

Blomsterfonden vill även tacka Ruth och Richard Julins stiftelse för alla bidrag genom åren som möjliggjort att Blomsterfonden kunnat utveckla vårdverksamhet till vad den är idag. Ännu en gång ett stort varmt tack!

Vårt varma tack till Willy Schaper för hans storsinta gåva

Ett stort varmt tack vill vi ge till vår medlem och hyresgäst Willy Schaper för hans gåva på 500 000 kr som överlämnades på vårt 90-års firande på Blomsterfondens föreningsstämma den 26 maj 2011.

Gåvan kommer att användas till upprustning av Lisebergs demensavdelningar som en del i ett nytt demensboendekoncept för att skapa en trivsam och trygg miljö för våra demenssjuka äldre. Ännu en gång ett stort varmt tack!

Ulf Thörnevik
VD Blomsterfonden

Kulturblomman

Aktuellt om film • teater • böcker • musik • dans och allt annat som gör livet njutbart

MODERNA MUSEET SIRI DERKERT

Stockholm 28 maj 2011 – 4 september 2011

Siri Derkert (1888-1973) hör till det svenska 1900-talets förgrundsgestalter inom konsten. Hennes tidiga kubistiska målningar kan räknas till den internationella modernismen. Det sena arbetet i Östermalmstorgs tunnelbanestation (1965) i Stockholm innebar en brytpunkt för gestaltningen av det offentliga rummet.

Foto: Ingvar Eriksson/Spårvägmuseet

Siri Derkert i sin trädgård. Foto: Anna Riwkin

Guidade konståkningar i tunnelbanan ett bra tips till alla Blomsterfondare!

Studera Siri Derkerts banbrytande ristningar i betong vid Östermalmstorg och ta del av all annan fin konst som finns i Stockholms tunnelbana. Det finns idag totalt 100 stationer varav 90 stycken har konst skapad av mer än 150 konstnärer. Det kostar inget att åka med på dessa guidade visningar, men du måste ha giltig biljett som alltid när du åker i tunnelbanan. Program kan du hämta gratis på SL Center eller ladda ner på internet sl.se/konstakningar.

**MODERNA MUSEET
STOCKHOLM**
info@modernamuseet.se
Tel: 08-5195 5200

Öppet: Tisdag 10–20
Onsdag–Söndag 10–18
Måndagar stängt

Pris: 100/80 kr
Fri entré till och med 18 år

Dags för dig att börja facebooka?

Kom igång med Facebook ger dig en flygande start på ditt nya internetliv. Facebook är ett verktyg som alla kan lära sig, oavsett ålder, intressen och tekniska kunskaper. Och du behöver inte använda mer tid åt Facebook än du har lust och energi till. I gengäld kan du hålla kontakten med din familj, din umgängeskrets och gamla vänner eller kolleger på ett lätt och direkt sätt. Och har du en hobby eller intresse för något speciellt ämne, ger dig Facebook möjlighet att snabbt hitta likasinnade genom nätverk och grupper. Med denna överskådliga och lättlästa bok lär du dig hur du skapar och hanterar en profil på Facebook. Du lär dig också hur du skyddar din information, så att du själv bestämmer vad andra kan läsa om dig och vem som kan det. Och skulle du ångra dig så finns i boken precisa anvisningar på hur du tar bort din profil och all tillhörande information.

Skicka ditt namn och adress till alma@blomsterfonden.se eller via post: Alma, Blomsterfonden, Box 114, 18205 Djursholm så deltar du i utlottningen av denna fina bok.

Nu har du chansen att vinna boken "Kom igång med Facebook"

Grattis till alla som vann en Mindfulness-bok i förra numret av Alma. Här är ni:

Marina Jansson, Danderyd
Erika Björk, Täby
Elisabet Lövegård, Stocksund
Margareta Mebius, Täby
Marlen Wedin, Stockholm

Den mobila tandkliniken ger nära vård på patientens egna villkor

Alla vet hur viktig munhälsan är för det totala välbefinnandet. När man blir äldre kan tändernas skick vara helt avgörande för hur man klarar av att tackla andra sjukdomar och krämpor som kommer med åren.

Ett allvarligt problem för många äldre är att de kommer för långt bort från sin vanliga tandläkare när de flyttar till äldreboendet. Det kan också vara så att tandläkaren man gått till hela livet, även han eller hon gått i pension och själv flyttat till hemmet.

– Därför gäller det att anpassa tandvården efter patienterna och komma närmare dem, berättar **Eva Lundin**, enhetschef på Dentomed, när Alma träffar henne och några av hennes kolleger i en tillfälligt lånad lokal på Svalnäs, Blomsterfondens anläggning i Djursholm. Lokalen används normalt av konstintresserade hyresgäster som hobbyutrymme men nu har dukarna och staffliet fått ge plats åt tandläkarstol och annan dental utrustning.

Varje patient är unik

Eva berättar att en munhälsobedömning med efterföljande tandvård kräver både tid och en individuell handlingsplan för varje patient, varför det är viktigt att den tiden finns, likaväl som teknologi för att kunna behandla vårdtagaren utifrån de egna förutsättningarna.

– Inget kan konkurrera med en fullständigt utrustad mobil klinik när det handlar om tandvård för äldre människor som själva inte längre är så mobila, förklarar Eva. När vi kommer till en plats, blir vi oftast stående i ett antal veckor och utför behandlingarna i den takt patienterna själva orkar med. Vi har då också tid att både följa upp

”*Den mobila kliniken är framtiden för all tandvård inom äldreomsorgen*”

Tandläkaren **Anna Milo** anser att bra vård handlar om att lyssna, lära, utveckla och utvecklas.

– Det är viktigt att vi ständigt utbildar oss, inte alltid i bara yrket och tekniken utan lika mycket i hur vi ska förhålla oss till och kommunicera med våra patienter.

En vårdtagare med till exempel en Alzheimer-diagnos kräver ett helt annat bemötande än en vanlig senior som kommer till oss för behandling.

och kvalitetssäkra tidigare behandlingar. Det går inte längre att komma ut med en ficklampa och göra behandlingen på huvudkudden.

Samma prestanda som på en stationär klinik

Eva visar runt i den lånade källarlokalen och förklarar att varje utrymme steriliseras och hygienanpassas till den tillfälliga verksamheten, och all utrustning ställs på plats och installeras innan patienterna får sin behandling.

– Varje mobil klinik ska ha exakt samma prestanda som våra stationära kliniker vad avser vård och hygien. Vi använder till exempel alltid digital röntgenutrustning som håller strålningsdoserna på en minimal nivå.

– Vi samarbetar på plats med den ansvariga sjuksköterskan och övrig vårdpersonal för att allting ska bli så tryggt och lätt som möjligt för vårdtagarna. Många av våra patienter är under medicinering och det är mycket viktigt för oss att få information om detta.

Vi dokumenterar allt och håller både personalen på plats och de anhöriga informerade och delaktiga.

Parvaneh Shahbodaghloo, övertandsköterska och kvalitetsansvarig på Dentomed ser till att alla kvalitetssäkringsrutiner följs till punkt och pricka: Att ha ordning på ordinationer, journaler, hälsodeklarationer och medicinlistor är en förutsättning för bra verksamhet.

Carl-Eriks Minister möten

”Dalai Lama var en mycket trevlig herre. Han kom knallande i sin vanliga nattskjorta och utstrålade lugn och vänlighet. Han kände igen mig och hälsade fast det var fyra år mellan gångerna”

Carl-Erik Qwarfordt är 90 år och bor på Svalnäs äldreboende. Under ett långt yrkesliv i hotell- och restaurangbranschen mötte han inte mindre än 15 sittande statsministrar, både svenska och utländska, och ett stort antal andra ministrar och celebriteter. På den här platsen i Alma kommer du att få ta del av hans spännande möten under hela det här året.

Klippoteket Prima

Erbjudande till medlemmar
i Blomsterfonden

Damklippning

149:-

inklusive tvätt och fön

Permanent

395:-

inklusive tvätt och fön

Förbokning ring 08-644 50 40 Öppet: Mån–Fre 10–18, Lör 10–16
Ringvägen 88 vid Skanstull, mitt emot Blomsterfonden 101

”Man utvecklas och lär sig nya saker så länge man lever, det gäller att inte stanna upp och bli sittande”

Mark Levengood

Kön ringlade lång till stämmans registratorer.

När alla väl tagit plats i hörsalen fanns inte en ledig stol att uppbringa.

”Om man, mot förmodan, skulle råka ha ett paraply uppkört i rumpan, så ska man verkligen låta bli att fälla ut det”

Mark Levengood

Kvällens underhållare, Mark Levengood, tillsammans med Blomsterfondens socialchef Christel Haglund. Levengood talade under sitt framträdande om att åldras förr och nu.

– Det var annat förr. När min pappa fyllde femtio tyckte jag att han var rena antikviteten. På den tiden betydde det där med att bli gammal att man enbart fick välja ur en färgskala från grått till brunt på sina kläder.

Med tanke på hur Mark själv var klädd för kvällen var det nog ingen som riktigt fick ihop det resonemanget, men det var kul ändå.

Willem Schaper, hyresgäst på Ringvägen tackas av Ulf Thörnevik för den stora penninggåva på 500 000 kronor som Willem donerat till Blomsterfonden från sin hustru Helvis kvarlåtenskap.

Stämmodeltagarna lät sig väl smaka av jubileumstårterna.

Harald Iversen, hyresgäst på Svalnäs flankeras av Blomsterfondens ekonomichef Erika Björk och insamlings- och kommunikationschefen Christel Jansson.

Tårta och Mark Levengood när Blomsterfonden höll sin jubileumsstämma

Kön var ringlande lång till Blomsterfondens föreningsstämma den 26 maj i Näringslivets Hus på Östermalm i Stockholm.

En dryg kvart efter tidtabellen kunde föreningens ordförande Lennart Francke hälsa välkommen och inledningstala till medlemmarna som fyllt salen till sista stolen.

Efter detta tog kvällens underhållare, Mark Levengood, över och rummet fylldes med en blandning av förlägna fniss och gapflabb. På sin vackert sjungande finlandssvenska roade han publiken i över en timme till dess det var dags att uppvakta Blomsterfondens årsbarn.

Föreningens årsbarn uppvaktades med blommor

Scenen intogs av ett antal hyresgäster hos Blomsterfonden som samtliga

har födelseåret 1921 gemensamt med varandra och föreningen. Blomsterkvastar och lyckönskningar delades ut under publikens jubel.

Efter gratulationerna mottog Blomsterfonden en penninggåva på 500 000 kronor från Willem Schaper, hyresgäst boende på Ringvägen.

Men ingen riktig jubileumsstämma utan bubbel och tårta, varför det i pausen serverades smittor, tårta, kaffe och cider för den som ville festa till det lite extra.

En trevlig stämma i positiv anda

Därefter tog den ordinarie stämman över under ledning av dagens ordförande Claes Örtendahl. Kvällens program avhandlades i positiv anda; upprättande av röstlängd, val av justeringspersoner, prövning av stämmans sammankallande, årsredovisning, revisionsberättelse, val av styrelse, val av valberedning osv.

Verkställande direktören Ulf Thörnevik presenterade verksamheten och kunde konstatera att 2010 varit ett mycket bra år för föreningen. Samtidigt redogjorde han för vad framtiden innebär med planer på nybyggnation vid Svalnäs, Ringvägen och Liseberg i första rummet.

Fem motioner hade lämnats in till stämman varav återinförande av 80-årsgräns och krav på mer inflytande och påverkan i Blomsterfonden var de som rönt mest uppmärksamhet.

Stämman slog fast att åldersdiskriminering är ett allt för vanligt fenomen i dagens samhälle och att Blomsterfonden inte kommer att medverka till att förstärka detta ytterligare.

Blomsterfonden 90 år 1921 – 2011

Årsbarnen uppvaktas med blommor av Blomsterfondens ordförande Lennart Francke och VD Ulf Thörnevik. Från vänster: Kristina Harnebäck, Inger El Kadry, Oili Westerholm, Margit Wallerström, Vera Magnell och Mary Engelbrekt.

Två av Blomsterfondens årsbarn: Carl-Erik Linger och Oili Westerholm.

Två glada systrar: Vera Magnell och Margareta Åkesson. Vera är årsbarn med Blomsterfonden och således 90 år. Detta faktum kan inte ses på bild och ej heller i verkligheten (fotografens anmärkning).

Berättelsen om ett hjärta som klappade för gamla och utsatta

Tack Alma för Blomsterfonden!

Blomsterfonden var en kontroversiell idé. Så kontroversiell att den fullkomligen skälldes ut av trädgårdsbranschen i början av 1920-talet. Men Blomsterfonden reste sig.

Idag omfattar Blomsterfonden 24 hus och genom åren har föreningen hjälpt tusentals äldre till hem och vård. Och allt startade med Alma.

Alma Hedin (1876-1958) kom från en borgerlig familj i Stockholm, yngst av sju i en syskonskara full av färgstarka och varma personligheter. Den världsberömde upptäcktsresande Sven Hedin var Almas bror som alla systrar, inklusive Alma, kom att hjälpa med diverse sekreteraruppgifter under hans karriär. Almas familj hade ett stort nätverk av vänner och kontakter, likväl i Stockholm som i resten av världen.

Almas hjärta klappade redan i unga år för sjuka, utsatta och behövande. Hennes gode vän, Verner von Heidenstam, skrev om Alma: ”Hemligheten är den, att Alma Hedin verkligen har ett klappande hjärta i bröstet, ett hjärta uppfyllt af kärlek till allt, som kan vara stort och godt för människor”.

Egentligen ville Alma bli sjuksyster, men hade alltför klen hälsa för att klara yrket. I stället engagerade hon sig bland annat i stiftelsen Govenii minne, där hon fungerade som vicevärdinna i husen som var byggda åt fattiga och behövande.

Plats i politiken attraherar inte – ingen praktisk nytta

1911 engagerades Alma politiskt, mot sin vilja. Hon blev nämligen invald i Stockholms stadsfullmäktige, trots att hon bestämt avböjt nominering. Men när omröstningen väl var klar, hade Alma inget annat val än att träda in i stadsfullmäktige – och det som andra kvinna någonsin.

”Någon större nytta anser jag inte att jag gjorde under de sex år jag var stadsfullmäktig” skriver Alma i sin bok ”I minnets blomstergårdar”. Inte heller röstade hon i alla frågor med högern (i sociala frågor tenderade hon att rösta med vänstern), som hon var invald för:

”Jag passade inte in i det omoraliska partisystemet

”Att rösta mot mitt samvete skulle aldrig ha fallit mig in och därför passade jag inte in i det omoraliska och förkvävande partisystemet. Jag kunde omöjligt dela upp mina sympatier efter partigränser.”

Alma ville hellre göra praktisk nytta och insåg att politiken inte var rätt forum för hennes ambitioner. Hon hade i Govenii minnes bostäder fått neka äldre bostad, då stiftelsen prioriterade änkor och fattiga

barnfamiljer. Men Alma insåg att många äldre for illa. Då, i början av 1900-talet, var det få äldre som hade råd att bo i egen lägenhet. I stället var ofta enda alternativet att bo hos sina anhöriga.

”För de gamla känns det tungt att vara i vägen och bo på nåd. Önskvärt vore att samhället kunde skaffa dem alla ett hem, där de trivdes, och inte bara ett rum på en inrättning”, skrev Alma. Hon tyckte att äldre måste få en egen liten vrå att vila ut i, efter sitt livs alla mödor.

Blomsterslöseri i fattigdom irriterar

Vid samma tidpunkt börjar en lätt irritation gro hos Alma. Vid flertalet begravingar lägger hon märke till hur mycket blommor som slösas bort vid jordfästningarna. Ofta kom det ett överflöd med blommor. Kransarna låg kvar på gravarna, där de vissnade och blev fula. Alma nämner i sina memoarer särskilt en begraving som hennes bror Sven inte kunde närvara på. Alma fick i uppdrag att beställa den vackraste krans som gick att få. När kransen med röda rosor anlände, visade det sig att alla rosor var vissna.

Så avlider syskonen Hedins pappa, statsarkitekten Abraham Ludvig Hedin, och det anlände över nittio kransar till begravingen. Då blir

"Hemligheten är den, att Alma Hedin verkligen har ett klappande hjärta i bröstet, ett hjärta uppfyllt af kärlek till allt, som kan vara stort och godt för människor"

Verner von Heidenstam

Alma Hedin, Blomsterfondens grundare

Alma upprörd. Och inspireras av initiativet från vännerna Sven och Auga Nilsson, som skickade 25 kronor till Alma och skrev på ett kort ”Till någon av Dina fattiga i stället för en krans till Farbrors bår”.

Alma bestämmer sig för att det ska finnas ett alternativ till att lägga ut barbariska summor på begravningsblommor, som ändå vissnar. I stället ska man kunna skänka pengarna till hem och vård åt gamla. Till de sörjande ska det då skickas ett vackert kort med en hälsning på. Grundidén för Blomsterfonden är därmed klar och Alma börjar planera.

Klipp, tidningsrubrik.

Blomsterfonden bildas

Planen blir klar 1920. Alma vänder sig till familjens goda vän, överintendent Axel Lagrelius (eller Lagge som han kallades av Hedinarna) för att fråga om råd, eftersom han är en tämligen praktisk man. Axel tycker det är en god idé och vill gärna medverka. Han föreslår att Alma vänder sig till överståthållare Carl Hederstierna och ber honom att bli ordförande i föreningen. Hederstierna tackar ja.

I maj för 90 år sedan, cirkulerar så uppropet för Blomsterfonden i pressen. Uppropet är undertecknat av dåvarande statminister Hjalmar Branting, ärkebiskop Nathan Söderblom, författarna Ellen Key och Erik Axel Karlfeldt samt 15 landshövdingar.

Formellt bildades föreningen Blomsterfonden den 27 maj, 1921, i överståthållare Hederstiernas

Blomsterfondens dåvarande huvudkontor på Hamngatan. På bilden Lisa Hallin.

ämbetsrum. Den första gåvan kom från ”1872 års män” som vill hedra en bortgångna kamrat, direktör Axel Hultman. Kontoret upprättas på Malmskillnadsgatan (och flyttar kort därefter till Hamngatan) och Lisa Hallin anställs som biträde. Lisa Hallin beskrivs av Alma som själen i Blomsterfonden; hon arbetade kvar ända till femtiotalet

Brist på gåvor orsakar trög start

Men starten av Blomsterfonden var inte smärtfri. Gåvor och donationer kommer inte in i samma takt som man räknat med. Dessutom motarbetas Blomsterfonden av en sammanslutning trädgårds- och blomsterhandlare, som är rädda för att Blomsterfonden ska skada deras verksamheter. Trädgårdshandlarna startar en massiv propagandaapparat mot fonden i den svenska pressen som håller i sig ända in i femtiotalet.

Blomsterhandlarna protesterar mot föreningen.

I slutet av 1922 verkade den tröga starten äntligen börja ge med sig. Ingenjör Magnus Täckling och fröken Selma Nilsson donerar stora summor pengar till fonden.

”Utan denna hjälp skulle vi inte kunnat starta” skriver Alma i sina memoarer.

1923 startar förhandlingarna med Stockholms stad angående gratis tomtmark för att kunna bygga de första blomstergårdarna. I pressen förekommer spekulationer om var de första blomstergårdarna ska byggas, ett tag ryktas det om Kristinebergsområdet på Kungsholmen. Till slut beslutar Stockholms stad att donera tomtmark i Vasastaden, i kvarteret som kallas ”Röda bergen”.

Första blomstergården välsignas och nästa byggs

I februari 1924 läggs första hörnstenen för vad som kom att bli Blomsterfondens första blomstergård (husen står helt klara 1926). Ärkebiskop Nathan Söderblom håller tal, där han nedkallar Guds välsignelse över föreningen samt över alla som kommer att leva och bo i blomstergårdarna.

En sista önskan för underskrift.

”Omvårdanden av de gamla är en mätare på samhällets värdighet och kultur. /---/ Liksom familjen har heliga förpliktelser mot de äldre, så har också samhället i sin helhet sina gamla som det är för samhället en plikt och en heder, en glädje och en välsignelse att sörja för”.

I slutet av 1920-talet arbetar fonden aktivt för att samla in gåvor för att kunna utvidga. Förhandlingar börjar återigen med Stockholm stad och Blomsterfonden får tillgång till tomtmark på Ringvägen. Här byggs sex hus, som står klara 1932.

Ärkebiskop Nathan Söderblom invigningstalar på Röda bergen

I februari 1924 läggs första hörnstenen för vad som skulle bli Blomsterfonden

Övre bilden till vänster: Vykort - Blomstergårdarna på Ringvägen, 1930-talet.

Till höger: Redan från början har det funnits syföreningar i blomstergårdarna. På Ringvägen finns den fortfarande kvar, med namnet "måndagsträffen".

Samlingslokalen på bilden är samma lokal som nu renoverats och återinvigts under festliga former, se bild sidan 24.

Nedre bilden till vänster: I begynnelsen fanns det matvaruaffär på Ringvägen som drevs av Blomsterfondens hushållsaffärer. På grund av ekonomiska förluster under kriget lades denna ner.

”Den enda malörtsdroppen i vår glädjebägare var och är fortfarande att vi inte kunna taga emot alla som söka och som så väl skulle behöva en sådan lägenhet som Blomsterfonden erbjuder”, skriver Alma.

Ett rikt liv – även som äldre

Almas engagemang sträckte sig inte bara till att bygga hus åt äldre. Hon var även intresserad av att göra den sista perioden i livet så innehållsrik som möjligt. Detta speglas i hyresgästernas egna aktiviteter, som redan från första inflyttningen fram till idag har varit många, engagerande och, framförallt, roliga. Detta är grunden för vad som kommer att kallas för Blomsterfondsandan, ett begrepp som myntas redan tidigt i föreningens historia. Blomsterfondsandan betecknar den gemenskap, omtanke och livsglädje som frodas mellan hyresgästerna i gårdarna.

1937 organiserar Alma ”De gamlas utställning” i Blå hallen. Utställningen var avsedd att visa att även äldre människor ska kunna sysselsätta sig med olika slags resultat. Maria Lindblom från Danviken, är den äldsta utställaren. 104 år gammal ställer hon ut två välgjorda och präktiga grytlappar. Och hon gör så i fint sällskap. De kända konstnärerna Bruno Liljefors och Helmer Osslund bidrar med sina senaste arbeten. Kung Gustaf V ställer ut sina broderier, prins Eugen sina målningar och prins Oscar sina alster inom mattknytning.

Gamle kungen, Gustaf V inspekterar miniatyrstugor utställda i Blå hallen under ”De gamlas utställning”.

Kriget bromsar verksamheten

Byggandet i Blomsterfonden slår av på takten i samband med att andra världskriget rasar i Europa. Kraftigt ökade bränslekostnader, ökad skattebelastning och minskat antal gåvor gör att Blomsterfonden får det tufft ekonomiskt. I Blomsterfondens hus fanns sedan starten bageri och tvätteri. På grund av de ekonomiska svårigheterna läggs dessa ner.

1944 dimper en bomb ner på söder och jämnar Eriksdalsbadet med marken. Då spräcks alla fönster på Ringvägen, men få skadas.

Alma avgår och Blomsterfonden får en kunglig beskyddarinna

Men vad vore Blomsterfonden utan envishet och god vilja? 1946 lyckas man, trots ekonomin, färdigställa en vårdavdelning på Ringvägen. På så sätt förverkligas Almas dröm, att Blomsterfondens äldre ska kunna få hjälp i alla skeden av sin ålderdom.

1949 avgår Alma Hedin ur styrelsen. Hon känner att hon börjar bli gammal och vill bereda plats för yngre, friskare krafter. För sitt banbrytande och mångåriga arbete för Blomsterfonden erhåller hon H M konungens medalj i åttonde storleken. ”...så länge jag lever skall jag med samma hänförelse som i början av dess tillvaro, följa dess utveckling och öden”, skriver hon om Blomsterfonden i ”I minnets blomstergårdar”.

I början av femtiotalet börjar det ljusna för Blomsterfondens verksamhet, efter krigets hårda ekonomiska förhållanden. Lisebergs äldre- och seniorboende färdigställs och Drottning Louise går med på att bli Blomsterfondens beskyddarinna. Tyvärr avlider Alma Hedin innan hon hinner se Liseberg, i sin prakt, stå färdigt. Hon somnade in i maj 1958, precis innan de första hyresgästerna flyttade in.

I stället närvarar Drottning Louise vid invigningen av nya blomstergården i Älvsjö. Det blir stor fest och pressen dokumenterar. DN får en härlig bild

till sitt reportage. Fru Anna Olsson, hyresgäst hos Blomsterfonden, blir så glad när hon ser Drottning Louise att hon klappar drottningen på kinden, vilket inte hör till vanligheterna. I samma veva knäpper DN-fotografen Carl-Erik Sundström sin bild. Det blir en annorlunda bild på en kunglighet som han länge minns.

Fru Anna Olsson, hyresgäst hos Blomsterfonden, blir så glad att hon både klappar och kramar om Drottning Louise.

Behovet av blomstergårdar norröver tillgodoses – för tillfället

Under 60-talet funderar styrelsen på ytterligare utvidgning av Blomsterfondens verksamhet. De vet av erfarenhet att hyresgästerna helst vill bo i närheten av där de redan bor. Efterfrågan efter blomstergårdar norr om Stockholm börjar öka. Styrelsen börjar se sig om. Ett lämpligt alternativ vore Hagby gård i Täby. Men förhandlingarna med Täby kommun går i stöpet. I stället tittar man på alternativet Svalnäs gästhem, som drivs av Stockholms stadsmission. 1973 går köpet igenom, och omfattande nybyggnationer och renoveringar påbörjas. På Svalnäs, liksom på Liseberg, finns både seniorboende och eget äldreboende. De sista hyresgästerna flyttar in i sina nya lägenheter 1982.

Under åttio- och nittio-talet underhålls Blomsterfondens bestånd. 1993 beslutar styrelsen att köpa fastigheten på Körsbärsvägen. Styrelsen erbjuder även att ta över ett sjukhus och köpa en begravningsbyrå, men tackar nej till

Tänk på Blomsterfonden

BLOMSTERGÅRDARNA, Rödabergsgatan 1-3, Stockholm.

Ett reklamvykort visar Blomstergårdarna på Röda bergen.

Inbäddat i lummig grönska
ligger Svalnäs vackra corp de logi
vid Yärtans strand...

M. I.
Från 1918 - 1966

Vilohemmet Svalnäs, Djursholm.

Foto: Hämer, Djursholm.

... år 1948 förvärvat av Stadsmissionen
som den 1 april samma år där öppnade
ett gästhem.

Uptill: Bygget av Liseberg är under full gång.

Till vänster: Svalnäs, sida hämtad ur fotoalbum.

båda. 2000 tar Blomsterfonden tillvara på möjligheten att driva Tallgårdens äldreboende på entreprenad åt Danderyds kommun.

På Liseberg kunde man i början av nittioalet konstatera att lägenheterna var svåruthyrda på grund av att de var små, vilket orsakade hyresförluster. Därför har Blomsterfonden de senaste åren renoverat och byggt om fyra av husen för att tillgodose den moderna tidens krav.

Flera blomsterfonder i landet – och i världen

Den stora, ursprungliga Blomsterfonden har bara anläggningar i Storstockholm. Men runtom i Sverige finns flertalet avknoppningar som samlar in gåvor till egna ändamål. Detta var också Almas intention, hon ville att Blomsterfondens idé skulle spridas, inte bara nationellt utan även globalt. Detta lyckades hon också med, om än i liten utsträckning.

Genom ett idogt resande föreläste både Alma och Blomsterfondens verkställande direktörer flitigt om Blomsterfondens idé utomlands. Det finns idag blomsterfonder, flower funds, i Zimbabwe, Danmark, Storbritannien, Finland och USA. Som vi vet om. Och alla har sitt ursprung i Almas blomsterfond.

Alma Hedin – entreprenör även i fundraising

Idag kan minneshyllningar (kallas också minnesgåvor) beställas via de flesta insamlingsorganisationer. Almas idé har inte bara skänkt gott till Blomsterfonden, utan även till många andra organisationer.

Det har även slutligen visat sig att trädgårdshandlarna inte blev arbetslösa, trots minneshyllningarnas uppkomst. Alma berättar i sina memoarer att minneshyllningarna bidragit till att

mycket skett i Blomsterfonden, men att man aldrig hade klarat av att bygga om inte större donationer kommit in från Blomsterfondens välvilliga gavgivare. Alma kunde dessutom slutligen i sina memoarer konstatera: ”Blomsterfonden har således inte förorsakat någon arbetslöshet, såsom det befarades på en del håll. Tvärtom har nationalförmögenheten ökat med värdet av åtta nya hus och omkring 1 000 gamla människor har fått hem och vård. De blommor däremot, som genom Blomsterfondens verksamhet uteblivit vid en grav, skulle redan efter en timme ha upphört att vara till någon glädje.”

Och visst kan vi, i mitten av 2011, fortfarande konstatera att nationalrikedom genom Blomsterfonden ökar och fortsätter att öka.

Alla syskonen Hedin, Märta och Mammie i slutet av 1925

JUBILEUMSSERIE

Blomsterfonden fyller 90 år i år.

Här intervjuar vi boende på Blomsterfonden som föddes samma år, 1921.

Margit Wallerström, 90 år som bor på Liseberg i Årsta, är nummer två i vår intervjuserie.

”Hon har nämligen alltid tyckt om trädgårdsarbete”

Text: Ingrid Kyllerstedt

Dans, trädgård och somrarna i skärgården. Det är tre viktiga saker i Margit Wallerströms liv. Den 30 mars fyllde hon 90 år och sedan 24 år bor hon på Blomsterfondens seniorboende Liseberg i Älvsjö utanför Stockholm. Och som vanligt deltog hon vid den årliga städdagen i parken som omger Blomsterfondens hus.

Margit hjälpte till och krattade undan fjolårets löv vilket är ett säkert vårtecken. Hon har nämligen alltid tyckt om trädgårdsarbete.

– När vi bodde i villan i Örby här intill så höll jag alltid på i trädgården vi hade. Den var 1 300 kvadratmeter stor och vi odlade mycket och hade många fruktträd. Jag har alltid hållit på och rensat, kokat, mosat och passerat för vi fick mycket frukt. Det fanns alltid något att göra med ett gammalt hus och en stor trädgård, säger hon och visar in i sin tvärumslägenhet på bottenplanet.

Vardagsrummet har fönster mot en skogsdunge intill och det känns nästan som om vi befann oss på landet så fridfullt är det.

– Ja det är underbart, här bor jag bra. Men det enda jag saknar är en dörr så att man lätt kunde gå ut och sätta sig en stund. Nu får jag gå en omväg runt huset. Jag brukar ta med mig en stol som sedan får stå kvar hela sommaren.

Det är flera av hennes grannar som gör likadant så på vår och sommar är den lilla skogsdungen en populär fikaplats för de som inte har någon balkong.

Margit Wallerström klarar ännu det mesta själv, men får hjälp av hemtjänsten.

– De bäddar och hjälper mig att duscha. Jag har haft samma flicka som heter Nadine länge och hon är jättebra. Maten lagar jag själv, men det är långt till affären här så Nadine följer med mig och vi åker och storhandlar med färdtjänsten en gång i månaden.

– Sedan lagar jag mat en hel dag och fryser in, berättar

Margit som är tacksam för att hon både ser och hör bra och dessutom har turen att ha väldigt bra tänder.

– Det är jag så tacksam för. Jag kan äta allt och har sluppit en massa besvär med tänderna som så många andra i min ålder, säger Margit.

Vad det beror på vet hon inte för hennes föräldrar hade inte särskilt bra tandhälsa och dog ganska tidigt, när de var 66 och 70 år gamla.

Pappan var smed och Margit och hennes sex år yngre syster växte upp i ett hus som han byggt själv. Han arbetade i en verkstad i Roslagstull och gick varje dag till tåget i Älvsjö.

– På den tiden fanns det knappt ens en väg här i Örby, det var som att bo på landet, berättar Margit.

Efter skolan började Margit som springflicka i en affär och sedan lärde hon sig skriva maskin och fick arbete på Fonus där hon arbetade hela sitt liv.

– Jag hade ett bra jobb och hjälpte folk med begravn-

ningar, jag var med i kyrkan och besökte dem som inte kunde komma till kontoret. Jag arbetade på olika kontor, på Sibyllegatan och i Huddinge.

I 63 år var hon gift med Tore. De träffades på en dansbana i Vinterpalatset som var ett stort vackert hus dit många ungdomar gick på 1940-talet.

– Tore var ett år yngre och bjöd upp mig. Sedan dess har vi alltid dansat. Vi satte på grammofonen och dansade så ofta vi kunde. Tore var målare och hade lätt att få vänner. Han jobbade i Vällingby när man byggde den förorten och målade i alla de nya husen.

De fick inga barn och huset var deras stora intresse. De köpte ett grannhus till Margits barndomshem och bodde granne med föräldrarna i flera år. På somrarna hyrde de genom Tores fackförbund en stuga på Singö.

– Men sedan sålde fackförbundet hela anläggningen och vi kom i stället att bo på

Grisslehamns havsbad där vi också trivdes.

Margit åker fortfarande dit två veckor på sommaren. Förra sommaren blev det dock inte av eftersom hon drabbades av gikt och låg inlagd på sjukhus i flera veckor. Men i sommar ska hon åka dit.

För lite mer än två år sedan dog hennes Tore efter att ha varit sjuk i Alzheimers sjukdom i fem år då Margit vårdade sin man.

– Min syster är också död så jag är helt ensam, men dagarna går ändå. Det är så bra här på Blomsterfonden att man kan åka på utflykter och får vara med om saker på det sättet, säger Margit som anmält sig till en dagskryssning till Åland.

Varje torsdag blir hon hämtad till en kommunal dagverksamhet i Älvsjö där hon får träffa andra seniorer och bli lite ompysslad i form av att få maten serverad.

– Jag är äldst av oss tolv, många är väldigt dåliga, men det betyder ändå mycket för mig att få prata med andra människor och få lite stimulans, säger Margit.

Att hon fortfarande är så pigg tror hon beror på att hon aldrig rökt och varit fysiskt aktiv, särskilt i ungdomen då hon inte bara dansade utan även åkte skidor i fjällen.

– På 40-talet fanns det inga liftar i backarna utan man fick knata uppför fjället själv för att sedan åka nedför, säger Margit Wallerström och ler lite pillemariskt mot mig.

Namn:

Margit Wallerström

Född:

Den 30 mars 1921

Bor:

Annebodavägen 23–43 Älvsjö

Vad har blivit bättre?

Den tekniska utvecklingen som förenklats mycket.

Vad har blivit sämre?

Restaurangen här på Liseberg som, i mitt tycke, inte har särskilt god mat. Ingen helgmeny och som har samma öppettider alla dagar kl 11 – 14.30.

På helgerna borde de ändra öppettiderna eftersom man oftast sover längre då och om man vill bjuda några unga familjer hit så har restaurangen stängt när de har tid att komma lite senare på söndagseftermiddagen till exempel.

Vad gör dig glad?

Att få vara på Grisslehamns havsbad på sommaren.

Ingenting står still på Blomsterfonden, trevliga aktiviteter avlöser varandra som på ett pärlband

Hej

*alla blomsterfondare;
hyresgäster och
medlemmar!*

*Har du tips på bra nya
aktiviteter som vi kan
förgylla våra dagar
med, så skriv till oss
på Alma och berätta.*

*Adressen hittar du i
redaktionsrutan längst
fram i tidningen.*

Skylden är utställd på gatan, mackorna är bredda och goda. Nu är det bara att invänta kundanstormningen till årets vårbasar på Röda bergen. Mackorna tog slut, till sista smulan kan Alma rapportera.

Problematiken huruvida det var ägget eller hönan som kom först var inget som störde årets påskfest på Liseberg. Det var ett riktigt rejält kackel i festsalen, kan fotografen intyga.

På Ringvägen är man inte de som vill vara sämre.

Här böjer man armen i vinkel och utbringar ett fyrfaldigt hurra över den vackert nyrenoverade samlingslokalen.

Skål och välkommen till många framtida aktiviteter i dessa sköna rum!

Ett givande samarbete med Berwaldhallen

I förra numret av Alma berättade vi om Blomsterfondens nya samarbete med Berwaldhallen och två erbjudanden om rabatterade konserter. Den 12 maj var vi några medlemmar och hyresgäster från Blomsterfonden som besökte Berwaldhallen och lyssnade på en riktig nostalgikoncert - Welcome to the sixties!

Anders Berglund dirigerade Sveriges Radios Symfoniorkester och LaGaylia Frazier, Roger Pontare och Jasmine Kara sjöng många härliga 60-tals klassiker.

"Det bästa med konserten var att höra LaGaylia Fraziers vackra röst som var fantastisk".

Medlem: 44 år

"Det var kul att titta på symfoniorkestern och se hur de olika musikerna uttryckte sig med sitt instrument, en del satt helt stilla och spelade andra spelade med hela kroppen".

Hyresgäst och medlem: 80 år

Nu fortsätter samarbetet med tre nya konsertupplevelser att se fram emot

1

Fredag 2 september kl 19.30

Baltic Youth Philharmonic

Kristjan Järvi, dirigent

Musik av **Brahms, Nielsen, Grieg, Stenhammar, Sibelius, Glinka m fl**

Biljetter: 110 – 395 kr

Blomsterfondens
gäster får 15% rabatt
på ordinarie biljettpris

Som en del i Östersjöfestivalens fantastiska musikaliska utbud erbjuds en konsert med ett varierat program av riktiga musikfavoriter. Allt framfört av en orkester med utvalda och mycket kompetenta unga musiker från våra Baltiska grannländer, vars frigörelse för tjugo år sedan uppmärksammas särskilt under festivalen. För detaljerat konsertinnehåll se www.balticseafestival.com

Kristjan Järvi

3

Anders Berglund

Torsdag 29 september 19.30

75 år - det ska vi fira!

Sveriges Radios Symfoniorkester

Anders Berglund, dirigent
Sven-Bertil Taube, Lill Lindfors m fl

Biljetter: 140 – 440 kr

Blomsterfondens
gäster får 15% rabatt
på ordinarie biljettpris

För 75 år sedan bildade Radiotjänst en underhållningsorkester som idag blivit en symfoniorkester i absolut världsklass. Följ med orkestern på en musikalisk resa genom orkesterns rika historia tillsammans med bl a Sven-Bertil Taube och Lill Lindfors. Självklart under ledning av radio och teves mästardirigent i underhållningschangern, Anders Berglund. Programmet blir en överraskning men vi lovar att det blir underhållande!

2

Fredrik Ekdahl

Daniel Harding

Torsdag 8 september kl 18.00

Säsongsöppning: Från nya världen

Sveriges Radios Symfoniorkester

Daniel Harding, dirigent

Fredrik Ekdahl, fagott

NORDIN: Vicinities, fagottkonsert (uruppf)

DVORÁK: Symfoni nr 9, Från nya världen

Biljetter: 110 – 395 kr

Blomsterfondens
gäster får 15% rabatt
på ordinarie biljettpris

Under sin exil i USA komponerade Dvořák sin underskönt lyriska nionde symfoni. Resultatet blev en rikedom av melodier och orkestral prakt och symfonin har blivit omätligt populär. Därtill ett spännande uruppförande av Sveriges Radios tidigare hustonsättare, Jesper Nordin. Leder gör internationellt mycket eftersökte chefsdirigenten Daniel Harding.

Sven-Bertil Taube

Lill Lindfors

Gör så här för att boka din biljett:

Ring: 08-784 5152 eller mejla till biljettkontoret.berwaldhallen@sr.se. Telefontiderna är 13.00-16.00 tisdag - fredag. Uppge att du är medlem i Blomsterfonden när du bokar din biljett. Berwaldhallens biljettkontor har följande öppettider: Helgfri mån-fre 12.00-18.00.

Sudoku

MEDELSVÅR

		1	5					
			7		8		9	
9		8				1		
4	3	5						
						2	8	
							1	
7					4			
	5			9				7
	8				1			4

LÄTT

1	6		7	4			5	
	5	8		9		1		2
3		2		8		7	9	
			2	6	9		3	5
8					7		1	9
					8	6		4
	2	4	3	1			8	
9		7		2	5		6	
					4			

Så här löser du ett sudoku-kryss:

Ett japanskt sudokukryss består av nio boxar som i sin tur innehåller nio rutor, inom en box ska siffrorna 1–9 skrivas in. Det bildas tre lodräta och tre vågräta rader av boxarna och varje siffra får inte finnas på samma rad inom dessa boxrader. Exempelvis ska de översta tre boxarna ha en nia i den översta raden, en nia i mittraden och en nia i understa raden. I sudoku får en siffra inte finnas mer än en gång per rad, såväl lodrätt som vågrätt. Rätt lösning publiceras i detta nummer.

Här är lösningen på korsordet i Alma nr 33

Följande fyra har vunnit lotter à 100 kr,

Vivianne Sundling, Hägersten

Uta Malmengård, Täby

Birgit Archer, Stockholm

Margit Nilsson, Stockholm

Grattis!

Lösningar till Sudokun här upptill

4	9	5	1	7	3	6	8	2
7	3	8	9	6	2	4	5	1
1	2	6	4	5	8	3	9	7
5	1	4	7	3	9	2	6	8
3	8	2	5	4	6	7	1	9
6	7	9	2	8	1	5	3	4
9	5	1	3	4	2	8	7	6
2	6	3	8	7	1	4	9	5
8	7	4	9	6	5	2	1	3

MEDELSVÅR

1	7	5	4	7	6	3	8	9
3	9	4	5	2	8	7	1	6
7	8	6	9	1	3	4	2	5
4	7	9	8	3	1	5	6	2
6	1	2	7	5	4	9	3	8
5	3	8	6	9	2	1	7	4
9	6	7	1	8	5	2	4	3
2	4	1	3	9	6	8	5	7
8	5	3	2	4	7	6	9	1

LÄTT

Snabbfrågan

Hur vill du att
Blomsterfonden
utvecklas?

Bibi och Folke Hamberg,
hyresgäster Svalnäs

– Vi har ett väldigt bra boende,
men det behöver snarast införas
en övre åldersgräns på 80 år för
inflyttning till Blomsterfonden.

Ulla-Britt Backström, medlem

– Blomsterfonden ska gå hand i
hand med samtiden, vara moderna
och inte stanna upp i utvecklingen.

Carina Nordström,
medlem Bromma

– Blomsterfonden ska slå vakt
om alla åldres rätt till ett tryggt
liv. Ingen åldersgräns, den sanna
åldern hänger ändå sällan ihop
med prästbeviset.

Passa på att fira så ofta ni kan

I min förra krönika slog jag ett slag för firandets ädla konst. Har alltid tyckt att man ska ta alla tillfällen att fira - inte bara födelsedagar och bröllopsdagar utan också namnsdagar, nationaldagar, vårens ankomst och kanske en lotterivinst om än aldrig så liten. Ett mer närliggande exempel är förstås det 90-årsjubileum, som Blomsterfondens vänner den senaste tiden firat. Inte minst förra månaden, när den officiella "födelsedagen" inträffade den 27 maj. Förresten tror jag att firandet på olika sätt lär återkomma då och då under årets fortsättning..

Min firarvurm har bottnat i att vi alla behöver glädje i livet. Efter en lång, dystert vinter eller en motgång som drabbar oss behöver vi piggas upp, helt enkelt för att må bättre.

För ungefär tio år sedan läste jag att humor numera kan studeras på högskolenivå och att speciella skrattinstruktörer åkte landet runt för att starta skrattklubbar. Idén kom från den indiska skrattyogan, och skratterapi hade blivit ett nytt inslag i den svenska sjukvården, allt under ett gammalt känt motto: Ett gott skratt förlänger livet. Skratt är bra för hjärtat, musklerna slappnar av, man blir piggare och sover bättre. Och den som inte är särskilt skrattlysten kan träna upp sig. Det där måste jag omedelbart testa, tänkte jag efter att ha läst artikeln om skrattets undergörande verkningar.

Morgonen därpå vaknade jag klockan 6, hade sovit dåligt och kände mig ganska visnen, innan jag kom på botemedlet.

– Hahahahaha, hahaha,haha, inledde jag övningen.

– Vad håller du på med? Drömmer du eller är du sjuk? vrålade den nyvakna hustrun, som

inte hade studerat de nya rönen om skrattets betydelse.

– Jag försöker bara få igång kroppen och piggna till, sa jag.

– Om det ska vara nödvändigt klockan 6 en söndagsmorgon, så kan du gå ner i ditt hobbyrum med dina primalskrik. Men som där ser ut, kan man ju hålla sig för skratt, sa hustrun som inte lät särskilt skrattlysten.

– Men det är nyttigt att skratta tillsammans och skratt smittar av sig och man blir glad och kreativ, försökte jag.

– I så fall kan du skratta en stund där nere och sen dammsuga efter festen igår kväll, sa hustrun, som trots den tidiga timmen kunde komma med konstruktiva förslag.

Nja, jag har nog förstått att man måste gå lite varsamt fram, när man ska introducera en ny medicinsk vetenskap. Ett äkta skratt måste komma spontant och inifrån - frågan är bara hur och av vad? Där ligger väl en del av problemet: vi skrattar åt så olika saker och företeelser. En del gillar teve:s "Mr Bean", andra avskyr den sortens humor, vissa älskar Gösta Ekmans snubblade Papphammar, andra log förtjust åt Torsten Ehrenmarks kåserier etc.

Men - apropå teve - borde vår svenska television snarast inbjuda några skrattinstruktörer - eller "glädje och livsinspiratörer" som en del kallar sig - till sin underhållningsavdelning. Allt till fromma för en bättre folkhälsa i landet...

Gunnar Sandstedt
Medlem i Blomsterfonden

Foto: Kristina Laitinen

Krönikören arbetade inom Sveriges Radio från 70-talet till år 2000. Mest känd från Radio Stockholm, där han ledde programmet Seniorpuls under 16 år (nästan exakt 1000 program med totalt ca 600 gäster!). Dessutom ledde han Vi i femman i tio år och var nyhetsreporter på Södertörn mellan varven... Efter radioåren har han frilansat som krönikör i Nynäshamns Posten till och med år 2008.